

Astrid Sihm Larsens 1. maj-tale

Taler

Astrid Sihm Larsen
Næstforperson, PLS –
Pædagogstuderendes
Landssammenslutning

Dato

1. maj 2026

1 Kære alle sammen
Glædelig kampdag!

5 Mit navn er som sagt Astrid, og jeg er næstforperson for Pædagogstuderendes
Landssammenslutning. Jeg er pædagogstuderende – og så er jeg kommende stolt
pædagog.

10 I dag står jeg her med en lidt særlig følelse, for det her er min sidste 1. maj-tale
som næstforperson i PLS. For om seks måneder er min tid som næstforperson
ovre.

Men forstå mig ret – det betyder ikke, at vi er færdige - og det betyder slet ikke,
at jeg er begyndt at trække mig - tværtimod

15 For vi har stadig ting, vi skal nå.
Vi skal bygge videre og sætte nye retninger.
Vi skal stadig rykke på organiseringen.
Og vi skal stadig blive endnu flere, der står sammen!

20 Og nu er det ikke for at blære mig på vores vegne – eller jo, måske lidt.

For vi rykker. 4 nye lokalafdelinger i Hjørring, Svendborg, Roskilde og Odense

25 Og i vinterintroen har vi haft en fremgang i organiseringsprocenten på 24 %. –
så må man sgu gerne blære sig lidt.

For 24% er ikke bare et tal.

Det er studerende, der vælger fællesskabet til.

35 Studerende, der tror på, at det nytter at organisere sig.

Og studerende, der ikke vil stå alene med de udfordringer, de møder.

40

Og det er præcis det, PLS er.

Men nu hvor jeg kan mærke, at tiden er ved at løbe ud, bliver det også tydeligere, hvad der venter.

45

For jeg skal tilbage på skolebænken.

Jeg skal færdiggøre min uddannelse.

Og så skal jeg fandeme være pædagog.

50 PLS har været den vildeste rejse.

Fyldt med mennesker, oplevelser og kampe, jeg aldrig ville være foruden.

Men jeg glæder mig også.

55

At komme tilbage til fagligheden.

Til praksis.

Til at gøre en forskel for de mennesker, man arbejder med.

Til at færdiggøre mit studie og blive pædagog – en mega stolt pædagog.

60

Men i dag er det 1. maj.

Arbejdernes kampdag.

65

Og derfor er vi også nødt til at tale om det, der stadig ikke er godt nok.

Sidste år talte jeg om uddannede praktikvejledere - og hvor afgørende de er.

70

Der er mange ting, jeg kunne snakke om i år.

Men lad mig gøre det konkret.

75 Studerende, der går i praktik og arbejder aftener og weekenden uden at få tillæg.
Studerende, der går i praktik på fuld tid, men stadig må tage ekstra arbejde ved siden af for at betale huslejen.

Studerende, der ikke har ret til fri på deres eksamensdag.

Studerende, der ikke har ordentlige ferievilkår.

80 Og studerende, hvor handicap- og forsørgertillæg ikke følger med – selvom behovet ikke forsvinder, bare fordi man er i praktik.

Og det er ikke bare noget, vi snakker om i PLS.

85 Det er noget, vi bliver kontaktet om.

Det er mails.

Det er beskeder.

Det er studerende, der står i situationer, hvor det simpelthen ikke hænger sammen.

90

Og alt det kæmper vi stadig for.

For det burde være en selvfølge.

Men det er det ikke endnu.

95

Men som en, der nu begynder at kunne mærke, at arbejdsmarkedet kalder – og som allerede har stået i praktik og mærket, hvordan virkeligheden ser ud – så er der noget andet, jeg også vil sætte fokus på.

100 For jeg glæder mig.

Men jeg er også nervøs.

Nervøs for et arbejdsliv, hvor alt for mange pædagoger går hjem med dårlig samvittighed.

105 Nervøs for en hverdag, hvor man ikke har tid til det, man ved er det rigtige.

Nervøs for normeringer, der stadig ikke er gode nok i praksis.

Nervøs for et arbejdsmiljø, hvor mange knækker, før man når at blive den pædagog, man drømte om at være.

110

For vi ved det jo godt.

Vi møder det allerede i praktikken.

Vi hører det fra dem, der er i faget.

115 Og vi ser, at alt for mange forlader faget igen.

Ikke fordi de ikke vil menneskerne.

Men fordi vilkårene ikke holder.

120 Og det er derfor, vi står her i dag.

For 1. maj er ikke en fejring af, at kampen er slut.

Det er en påmindelse om, at den stadig er i gang.

125 Vi står ikke her, fordi alt er godt.

Vi står her, fordi vi nægter at acceptere, at det ikke er det.

For jeg vil ikke bare være pædagog.

Jeg vil være pædagog i et fag, hvor man kan holde til at være.

130 Hvor man har tid til relationerne.

Hvor man kan gå hjem og føle, at man gjorde det godt nok.

Og det kræver noget.

135 Det kræver politisk vilje.

Det kræver prioriteringer.

Men vigtigst af alt – så kræver det, at vi bliver ved med at stå sammen.

140 Så når jeg står her med 6 måneder tilbage i PLS, er det ikke med en følelse af, at det slutter.

Det er en følelse af, at det fortsætter – bare på en ny måde.

145 For som studerende er kampen for studiet vigtig, men kampen for det fremtidige arbejdsliv er lige så vigtig.

Og den kamp tager jeg med mig.

150 Så tak fordi I er her og viser, at der stadig er en kamp at kæmpe – og for at I hver dag gør jeres for at gøre en forskel.

Og så: Glædelig 1. maj!

155

Kilde

Manuskript modtaget fra taler og udgivet af Danske Taler med tilladelse fra taler

Kildetype

Digitalt manuskript

160

Tags

1. maj-tale

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/astrid-sihm-larsens-1-maj-tale-2026>

165

170

175

180